

UZASADNIENIE

Wobec treści wniosku Prokuratora o sporządzenie na piśmie uzasadnienie wydanego w sprawie wyroku, stosownie do art. 423 § 2 kpk sporządzono uzasadnienie wyroku ograniczając jego zakres do tej części wyroku, której wniosek dotyczy.

Oskarżony **P. K.** czynem z punktu 188 (556) wypełnił znamiona art. 258 § 1 kk. Działając umyślnie z zamiarem bezpośrednim, wspólnie z osobami wobec których prowadzone są odrębne postępowania karne wziął udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez G. P. i inne osoby, odpowiadające w odrębnym postępowaniu. Celem działania osób tworzących grupę było dokonywanie oszustw na szkodę banków poprzez wprowadzanie w błąd co do rzeczywistej wartości przedmiotu kredytu i zdolności kredytowej kredytobiorców.

Wymierzając P. K. karę pozbawienia wolności za czyn z punktu 188 (556) uwzględniono czas w jakim grupa działała, sposób jej zorganizowania jak i jej liczebność.

Oskarżonego P. K. uznano także za winnego czynów z punktów: 189, 190, 200, 204, 206 (557, 558, 568, 572, 574) z tą zmianą, w odniesieniu do każdego z nich, iż działał wspólnie z osobami wobec których prowadzone są odrębne postępowania karne, a nadto z tą zmianą w odniesieniu do czynu z punktu 206 (574), iż usiłował doprowadzić Bank (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem czym wypełnił każdym z czynów opisanych w punktach 189, 190, 200, 204 (557, 558, 568, 572) znamiona art.286 § 1 kk i art.297 § 1 kk w zw z art.11 § 2 kk i art.65 § 1 kk, a czynem z punktu 206 (574) znamiona art. 13 § 1 kk w zw z art.286 § 1 kk i art.297 § 1 kk w zw z art.11 § 2 kk i art.65 § 1 kk.

W przypadku każdego z powyższych czynów P. K. działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Posługując się stwierdzającymi nieprawdę dokumentami wprowadził w błąd pracowników pokrzywdzonych banków co do zdolności kredytowej osób, które ubiegały się o udzielenie kredytów i doprowadził instytucje bankowe do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, przy czym w przypadku czynu z punktu 206(574) zamierzonego celu nie osiągnął, choć zmierzał bezpośrednio do popełnienia czynu zabronionego.

Wobec wypełnienia każdym z powyższych czynów znamion dwóch przepisów kodeksu karnego zasadne jest przyjęcia w odniesieniu do każdego z nich kumulatywnej kwalifikacji prawnej. P. K. popełnił powyższe czyny w zorganizowanej grupie przestępczej.

Czyny przypisane P. K. w punkcie 29 wyroku stanowią ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 kk. Popełnione zostały w krótkich odstępach czasu i tożsama jest także ich kwalifikacja prawna.

Wymierzając P. K. karę pozbawienia wolności za przypisany w punkcie 29 wyroku ciąg przestępstw uwzględniono fakt, iż przy popełnieniu każdego z czynów pozostających w zbiegu realnym działał wspólnie z innymi osobami, w zorganizowanej grupie przestępczej, liczbę czynów które składają się na ciąg przestępstw jak i wartość szkód wyrządzonych poszczególnymi przestępstwami.

Wzięto także pod uwagę, iż każdym z czynów chodzących w skład ciągu P. K. wypełnił znamiona więcej niż jednego przepisu kodeksu karnego, a także to, iż czyn 206 pozostawał w stadialnej formie usiłowania.

Oskarżonego P. K. w ramach czynu zarzuconego w punkcie 207 (575) uznano za winnego tego, że: w listopadzie 2008 roku, w Ł., działając w warunkach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udostępnił G. P. dokumenty tożsamości w postaci dowodu osobistego i paszportu czym ułatwił jej oraz innym osobom wobec których prowadzone są odrębne postępowania karne wprowadzenie w błąd pracownika S. C. Bank odnośnie zdolności kredytowej i przedłożenie dokumentów stwierdzających nieprawdę w postaci oświadczenia o zatrudnieniu i wysokości uzyskiwanych dochodów, mających istotne znaczenie dla uzyskania kredytu i doprowadzenie wskazanego

banku do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 70 832,37 zł. Czyn ten wypełnia znamiona art. 18 § 3 kk w zw z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw z art.11 § 2 kk i art.65 § 1 kk.

P. K. działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Miał świadomość, iż swoim zachowaniem ułatwia innym osobom popełnienie czynu zabronionego i wolę jego popełnienia. Działał w ramach zorganizowanej grupy przestępczej.

Wymierzając oskarżonemu P. K. karę pozbawienia wolności za powyższy czyn wzięto pod uwagę popełnienie go wspólnie z innymi osobami i w warunkach zorganizowanej grupy przestępczej jak i wartość wyrządzonej szkody. Należało jednak uwzględnić, iż dopuścił się go w zjawiskowej formie pomocnictwa.

Oskarżonego P. K. uznano także za winnego czynów z punktów: 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 201, 202, 203, 205 (559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 569, 570, 571 i 573 z tymi zmianami w odniesieniu do każdego z nich, iż działał wspólnie z osobami wobec których prowadzone są odrębne postępowania karne, a nadto z tą zmianą w odniesieniu do czynu z punktu 191(559), iż usiłował doprowadzić Bank (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, lecz zamierzonego celu nie osiągnął czym wypełnił każdym z czynów opisanych w punktach: 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 201, 202, 203, 205 (560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 569,570, 571, 573) znamiona art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw z art. 11 § 2 kk i art.65 § 1 kk, a czynem z punktu 191(559) znamiona art.13 § 1 kk w zw z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw z art.11 § 2 kk i art.65 § 1 kk.

W przypadku każdego z powyższych czynów P. K. działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Posługując się stwierdzającymi nieprawdę dokumentami wprowadził w błąd pracowników pokrzywdzonych banków co do zdolności kredytowej osób, które ubiegały się o udzielenie kredytów i doprowadził instytucje bankowe do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

P. K. w przypadku każdego z czynów wchodzących w skład ciągu przestępstw dokonał podrobienia podpisów osób wskazanych w zarzutach.

W przypadku czynu z punktu 191(559), zamierzonego celu nie osiągnął, choć zmierzał bezpośrednio do popełnienia czynu zabronionego. Wobec wypełnienia każdym z czynów znamion więcej niż jednego przepisu kodeksu karnego zasadne jest przyjęcia w odniesieniu do każdego z nich kumulatywnej kwalifikacji prawnej. P. K. popełnił powyższe czyny w zorganizowanej grupie przestępczej.

Czyny przypisane P. K. w punkcie 31 wyroku stanowią ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 kk. Popełnione zostały w krótkich odstępach czasu, a tożsama jest także ich kwalifikacja prawna.

Wymierzając P. K. karę pozbawienia wolności za przypisany w punkcie 31 wyroku ciąg przestępstw uwzględniono fakt, iż przy popełnieniu każdego z czynów pozostających w zbiegu realnym działał wspólnie z innymi osobami, w zorganizowanej grupie przestępczej, liczbę czynów które składają się na ciąg przestępstw jak i wartość szkód wyrządzonych poszczególnymi przestępstwami. Wzięto także pod uwagę, iż każdym z czynów chodzących w skład ciągu P. K. wypełnił znamiona więcej niż jednego przepisu kodeksu karnego.

Orzekając o karach jednostkowych brano także pod uwagę, iż P. K. był uprzednio karany – k 2140- 2141 ale także to, iż przed sądem przyznał się do zarzuczanych czynów.

Oskarżony P. K. czynów przypisanych w punktach 29-31 dopuścił się działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dlatego sąd na podstawie art. 33 § 2 kk orzekł wobec niego kary grzywny.

Wymierzając jednostkowe kary grzywny uwzględniono okoliczności, które brane były pod uwagę przy wymiarze jednostkowych kar pozbawienia wolności.

Ustalając kwotę stawki dziennej grzywny brano pod uwagę, iż P. K. jest osobą bezrobotną, utrzymującą się z prac dorywczych. Jego miesięczny dochód wynosi około 2000 złotych. Jest rozwiedziony, ciąży na nim obowiązek alimentacyjny w kwocie 500 złotych miesięcznie, nie posiada majątku. (oświadczenie k 2422).

Popelnione przez oskarżonego P. K. przestępstwa jak i ciągi przestępstw pozostają w zbiegu realnym, dlatego sąd orzekł wobec niego łączne kary pozbawienia wolności i grzywny.

Orzekając kary łączne sąd wziął pod uwagę okoliczności istotne dla wymierzenia kar jednostkowych. Uwzględnił nadto rozmiar orzeczonych kar jednostkowych jak bliski związek czasowy pomiędzy popelnionymi przestępstwami. Ta ostatnia okoliczność przesądziła o zastosowaniu zarówno przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności jak i łącznej kary grzywny zasady częściowej absorpcji.

Określając kwotę jednej stawki dziennej łącznej kary grzywny kierowano się przesłankami uwzględnionymi przy określaniu kwoty stawki dziennej jednostkowych kar grzywny.

Biorąc pod uwagę zachowanie oskarżonego P. K., jego przyznanie się do popelnienia zarzucanych czynów Sąd na podstawie art. 69 § 1 kk, art. 70 § 2 kk, art.73 § 2 kk w zw z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego P. K. łącznej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na 5 (pięć) lat, oddając go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

Uznać należało, iż pomimo uprzedniej karalności oskarżonego, jego właściwości i warunki osobiste, w szczególności to, iż nie wszedł od kilku lat w konflikt z prawem dają podstawy do przyjęcia, iż P. K. będzie przestrzegał porządku prawnego i nie popelni przestępstwa. Biorąc pod uwagę przepisy kodeksu karnego obowiązujące w chwili orzekania w szczególności wyznaczony przez przepis art. 69 § 1 kk rozmiar kary pozbawienia wolności jaka może zostać warunkowo zawieszona sąd zastosował przepisy kodeksu karnego obowiązujące w chwili popelnienia zarzucanych czynów, jako względniejsze dla sprawy.

Stosownie do poczynionych ustaleń na podstawie art. 46 § 1 kk Sąd zobowiązał oskarżonego P. K. do częściowego naprawienia szkód wyrządzonych przestępstwami:

- a. w związku ze skazaniem za czyn 189 (557) przez zapłatę na rzecz Banku (...) we W. kwoty 4838 zł (cztery tysiące osiemset trzydzieści osiem złotych),
- b. w związku ze skazaniem za czyn 193(561) przez zapłatę na rzecz Banku (...) we W. kwoty 9849,50 zł (dziewięć tysięcy osiemset czterdzieści dziewięć złotych pięćdziesiąt groszy)
- c. w związku ze skazaniem za czyn z punktu 207(575) przez zapłatę na rzecz S. C. Bank kwoty 1000 zł (jeden tysiąc złotych),

Oskarżony **K. G. (1)** czynem z punktu 208 (596) wypełnił znamiona art. 258 § 1 kk. Działając umyślnie, w zamiarze bezpośrednim brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez G. P. i osobę, wobec której prowadzone jest odrębne postępowanie karne.

Celem działania osób tworzących grupę było dokonywanie oszustw na szkodę banków poprzez wprowadzanie w błąd co do rzeczywistej wartości przedmiotu kredytu i zdolności kredytowej kredytobiorców.

Wymierzając K. G. (2) karę pozbawienia wolności za czyn z punktu 188 (556) uwzględniono czas jego udziału grupie, sposób jej zorganizowania jak i jej liczebność.

Oskarżonego K. G. (1) uznano za winnego czynów zarzucanych w punktach: 209, 210, 211(597, 598, 599) z tą zmianą w odniesieniu do każdego z nich, iż dopuścił się ich wspólnie i w porozumieniu z G. P. i innymi osobami wobec których prowadzone są odrębne postępowania karne. Każdym ze wskazanych czynów wypełnił znamiona art. 286 § 1 kk i art.297 § 1 kk w zw z art. 11§ 2 kk i art. 65 § 1 kk.

W przypadku każdego z powyższych czynów K. G. (1) działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Posługując się stwierdzającymi nieprawdę dokumentami wprowadził w błąd pracowników pokrzywdzonych banków co do zdolności kredytowej osób, które ubiegały się o udzielenie kredytów i doprowadził instytucje bankowe do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

Wobec wypełnienia czynami znamion dwóch przepisów kodeksu karnego zasadne jest przyjęcia w odniesieniu do każdego z nich kumulatywnej kwalifikacji prawnej. K. G. (1) popełnił powyższe czyny w zorganizowanej grupie przestępczej.

Czyny przypisane K. G. (2) w punkcie 36 wyroku stanowią ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 kk. Popełnione zostały w krótkich odstępach czasu. Tożsama jest także ich kwalifikacja prawna.

Wymierzając K. G. (2) karę pozbawienia wolności za przypisany w punkcie 36 wyroku ciąg przestępstw uwzględniono fakt, iż przy popełnieniu każdego z czynów pozostających w zbiegu realnym działał wspólnie z innymi osobami oraz w warunkach zorganizowanej grupy przestępczej, liczbę czynów które składają się na ciąg przestępstw jak i wartość szkód wyrządzonych poszczególnymi przestępstwami.

Wzięto także pod uwagę, iż każdym z czynów chodzących w skład ciągu K. G. (1) wypełnił znamiona więcej niż jednego przepisu kodeksu karnego.

Oskarżony K. G. (1) uznany został za winnego czynu z punktu 212 (600) z tą zmianą, iż dopuścił się go wspólnie i w porozumieniu z G. P. i innymi osobami wobec których prowadzone są odrębne postępowania karne. Czynem tym K. G. (1) wypełnił znamiona art.286 § 1 kk w zw z art.294 § 1 kk i art.297 § 1 kk w zw z art.11 § 2 kk i art.65 § 1 kk.

Działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Wspólnie z innymi osobami poprzez przedłożenie stwierdzających nieprawdę dokumentów wprowadził w błąd pracowników S. C. Banku co do zdolności kredytowej doprowadzając do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości.

Wymierzając K. G. (2) karę pozbawienia wolności za powyższy czyn uwzględniono, iż przy jego popełnieniu współdziałał wspólnie z innymi osobami w warunkach zorganizowanej grupy przestępczej jak wartość wyrządzonej szkody.

Oskarżony K. G. (1) uznany został za winnego czynu z punktu 213 (601) czym wypełnił znamiona art. 299 § 1 kk w zw z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk.

Działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim, wspólnie i w porozumieniu z G. P. w ramach zorganizowanej grupy przestępczej.

Wymierzając karę pozbawienia wolności za czyn przypisany w punkcie 213 sąd uwzględnił wartość mienia będącego przedmiotem przestępstwa oraz działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej.

Oskarżonego K. G. (1) uznano za winnego czynu z punktu 214 (602), z tą zmianą, iż działał wspólnie i w porozumieniu z P. C. i osobami wobec których prowadzone jest odrębne postępowanie karne, czym wypełnił znamiona art. 297 § 1 kk w zw z art.65 § 1 kk i art. 12 kk.

K. G. (1) działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Orzekając karę pozbawienia wolności za powyższy czyn uwzględniono, iż popełniony został w warunkach zorganizowanej grupy przestępczej jak i wartość wyrządzonej szkody.

Oskarżony K. G. (1) czynów przypisanych w punktach 36- 39 dopuścił się działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dlatego sąd na podstawie art. 33 § 2 kk orzekł wobec niego kary grzywny.

Wymierzając jednostkowe kary pozbawienia wolności brano także pod uwagę, iż K. G. (1) nie był karany – k 2136.

Wymierzając jednostkowe kary grzywny uwzględniono okoliczności, które brane były pod uwagę przy wymiarze jednostkowych kar pozbawienia wolności.

Ustalając kwotę stawki dziennej grzywny brano pod uwagę, iż K. G. (1) posiada wykształcenie wyższe, jest bezdzietnym kawalerem. Osiągał pracując jako agent ubezpieczeniowy dochody w kwocie 1500 złotych miesięcznie. (vide akt oskarżenia k 318 odw.).

Popelnione przez oskarżonego K. G. (1) przestępstwa jak i przypisany ciąg przestępstw pozostają w zbiegu realnym, dlatego sąd orzekł wobec niego łączne kary pozbawienia wolności i grzywny.

Orzekając kary łączne sąd wziął pod uwagę okoliczności istotne dla wymierzenia kar jednostkowych. Uwzględnił nadto rozmiar orzeczonych kar jednostkowych związek czasowy pomiędzy popełnionymi przestępstwami. Ta ostatnia okoliczność wskazuje na konieczność zastosowania zarówno przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności jak i łącznej kary grzywny zasady częściowej absorpcji.

Określając kwotę jednej stawki dziennej łącznej kary grzywny kierowano się przesłankami uwzględnionymi przy określaniu kwoty stawki dziennej jednostkowych kar grzywny.

Biorąc pod uwagę niekaralność K. G. (1), Sąd na podstawie

art. 69 § 1 kk, art. 70 § 2 kk, art.73 § 2 kk w zw z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego łącznej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na 5 (pięć) lat, oddając go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego, uznając, iż zachodzą podstawy do przyjęcia, iż oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego i nie popełni przestępstwa. Biorąc pod uwagę przepisy kodeksu karnego obowiązujące w chwili orzekania w szczególności wyznaczony przez przepis art.69 § 1 kk rozmiar kary pozbawienia wolności jaka może zostać warunkowo zawieszona, sąd zastosował przepisy kodeksu karnego obowiązujący w chwili popełnienia zarzucanych czynów, jako względniejsze dla sprawcy.

W związku ze skazaniem za czyn z punktu 214 (602) na podstawie art. 46 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego K. G. (1) obowiązek częściowego naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem przez zapłatę na rzecz S. C. Bank kwoty 19 580,09 zł (dziewiętnaście tysięcy pięćset osiemdziesiąt złotych dziewięć groszy).

Z. doręczyć odpisy stosownie do złożonego wniosku.

16.03.2017.